

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/146/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1111210215
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Javorčíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1111210215.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: U. I., bytom Na T. XXX/XX, S., okres U. V., zastúpeného JUDr. Luciou Anovčinovou, advokátkou, Štefánikova 5, Bratislava, proti odporcovi: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, o náhradu škody v sume 1,191.200,- eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I v Bratislave zo dňa 19.11.2012, č.k. 10C/48/2011-225, pomerom hlasov 3:0 takto

r o z h o d o l :

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I v Bratislave zo dňa 19.11.2012, č.k. 10C/48/2011-225 z r u š u j e a v e c v r a c i a súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa návrh zamietol a odporcovi nepriznal náhradu trov konania.

Okresný súd vychádzal z návrhu navrhovateľa, doručeného súdu dňa 29.3.2011, zmeneného dňa 25.6.2012, ktorým sa domáhal náhrady škody v sume 1,191.200,- eur s príslušenstvom z dôvodu nezákonného rozhodnutia a nesprávneho úradného postupu policajného orgánu v skrátrenom vyšetrowaní vo veci trestného oznámenia navrhovateľa zo dňa 2.12.2008 podľa § 3 ods. 1 písm. a), d) zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. Navrhovateľ uzavrel dňa 5.9.2008 zmluvu o preprave so spoločnosťou Euro-Long Zbezpečovacie s.r.o., na základe ktorej mal pre uvedenú spoločnosť prepravovať tovar na kamiónoch, ktoré mal mať v leasingovom nájme. V apríli 2008 požiadal navrhovateľ mestskú pobočku Slovenskej sporiteľne, a.s. vo Veľkom Krtíši o poskytnutie financovania leasingu, ústne mu bol daný príslub na poskytnutie leasingu a návesné súpravy si mal navrhovateľ prevziať dňa 1.10.2008. Tieto však v určenom termíne nedostal. Navrhovateľ zaslal spoločnosti Leasing Slovenskej sporiteľne, a.s. písomnú sťažnosť z dôvodu, že predstavenstvu nebol predložený leasingový návrh na schválenie. Z uvedeného dôvodu podal aj trestné oznámenie. Poverený vyšetrowateľ vydal dňa 27.1.2009 uznesenie sp. zn. S.:I.-XXXX/X-OSV-VK-XXXX, ktorým trestné oznámenie navrhovateľa odmietol a voči ktorému podal navrhovateľ sťažnosť, pričom dňa 16.2.2009 podal ďalšie trestné oznámenie. Dňa 9.3.2009 bolo uznesením sp. zn. S.:I.-XXX/X-OSV-VK-XXXX začaté trestné stíhanie. Dňa 29.5.2009 bolo trestné stíhanie uznesením zo dňa 29.5.2009 sp. zn. S.:I.-XXX/X-OSV-VK-XXXX zastavené, sťažnosť navrhovateľa bola okresnou prokuratúrou Veľký Krtíš č.k.Pv XXX/XX-XX zo dňa XX.X.XXXX zamietnutá ako nedôvodná. Po podaní sťažnosti navrhovateľa na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky z dôvodu nečinnosti orgánov činných v trestnom konaní, Okresná prokuratúra Veľký Krtíš dňa 18.9.2009 vydala záväzný pokyn, aby v predmetnej veci bolo opäť začaté trestné stíhanie, aby bol pribratý znalec, ktorý sa mal vyjadriť k otázke možnosti zistenia obsahu elektronickej korešpondencie v súvislosti s predmetom trestného konania. Trestné stíhanie bolo začaté uznesením č.k. S.:I.-XXXX/X-OSV-VK-XXXX dňa 6.10.2009. Z dôvodu neopodstatnených prietahov v konaní podal navrhovateľ

dňa 1.3.2010 sťažnosť na Okresnú prokuratúru Veľký Krtíš, pričom táto bola čiastočne vyhodnotená ako dôvodná. Toto bolo konštatované aj v písomnom oznámení Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici zo dňa 19.3.2010 sp. zn. V ako aj v písomných oznámeniach KPtz XXX/-XX zo dňa 18.6.2010, V. XXX/XX-XX zo dňa 12.7.2010. Trestné stíhanie bolo zastavené, pričom voči uzneseniu o zastavení podal navrhovateľ sťažnosť, ktorá bola Okresnou prokuratúrou Veľký Krtíš uznesením č.k. Pv XXX/XX-XXX zo dňa 25.11.2010 odmietnutá ako nedôvodná. Navrhovateľ mal za to, že vyšetrovanie vedené Okresným riaditeľstvom PZ v Lučenci, úradom justičnej a kriminálnej polície, oddelením skráteneho vyšetrovania, trvalo neúmerne dlho a boli spôsobené prietahy. Oneskorené pribratie znalca spôsobilo skartovanie hlavných dôkazov pracovníkmi banky, čím došlo k zmareniu preukázania trestného činu podvodu. Navrhovateľ požiadal Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky o predbežné prerokovanie nároku, pričom mu bolo oznámené, že jeho žiadosti o náhradu škody nie je možné vyhovieť z dôvodu nenaplnenia základných predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Výšku škody si navrhovateľ vyčíslil ako súčet výšky ušlého zisku 345.600,-eur a nemajetkovej ujmy 500.000,- eur, ktorá mu vznikla v dôsledku poškodenia dobrého mena.

Odporca žiadal návrh ako nedôvodný zamietnuť v celom rozsahu. U navrhovateľa nie sú splnené predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu podľa zákona č. 514/2003 Z.z., nakoľko nedošlo k zrušeniu žiadneho právoplatného rozhodnutia vydaného orgánom verejnej moci nadriadeným orgánom z dôvodu jeho nezákonnosti, a taktiež orgány činné v trestnom konaní nespôsobili zbytočné prietahy v konaní. Skutočnosť, že prokurátor v prípravnom konaní zrušil uznesenie o odmietnutí veci ako neopodstatnené, nezakladá nezákonnosť, resp. nesprávnosť postupu povereného príslušníka. Dĺžka trestného konania bola opodstatnená vzhľadom na dĺžku vypracovávania znaleckého posudku, nakoľko znalec žiadal doplňujúce údaje a bol určitý čas práceneschopný. Po ukončení dokazovania vyšetrovateľ trestné konanie zastavil, pričom s týmto postupom sa stotožnil aj prokurátor Okresnej prokuratúry Veľký Krtíš, a rozhodnutie nezrušil ani po podaní sťažnosti navrhovateľa. Podľa názoru odporcu, konaním príslušníka policajného zboru nemohlo dôjsť k vzniku škody, resp. poškodeniu dobrého mena navrhovateľa. Vo veci absentuje príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a uplatnenou škodou.

Súd prvého stupňa v rámci odôvodnenia napadnutého rozhodnutia ustálil, že navrhovateľ ako dôvod vzniku svojho nároku uviedol, že vyšetrovateľ v rámci vedenia trestného konania nesprávne úradne postupoval tým, že včas vo veci nenariadil znalecké dokazovanie za účelom preverenia mailovej korešpondencie ohľadom poskytovania leasingu, čím bolo spôsobené, že v trestnom konaní nedošlo k preukázaniu spáchania trestných činov.

Súd prvého stupňa v odôvodnení opísal postup orgánov činných v trestnom konaní. Podstatou trestného oznámenia navrhovateľa bola skutočnosť, že ovplyvňovaním pracovníčky Slovenskej sporiteľne, a.s., pobočka Veľký Krtíš treťou osobou, navrhovateľovi v mesiaci 9/2008 nebol schválený a poskytnutý leasing na prenájom dvoch kamiónových súprav. Po doplnení trestného oznámenia bolo rozhodnuté dňa 27.1.2009 uznesením tak, že trestné oznámenie poverený príslušník policajného zboru odmietol, nakoľko nebol dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku. Na základe podanej sťažnosti bolo uznesenie prokurátorom Okresnej prokuratúry Veľký Krtíš dňa 5.2.2009 zrušené s tým, že poškodený v sťažnosti uviedol nové skutočnosti, ktoré je potrebné preveriť, a po doplnení dokazovania vo veci rozhodnúť. Vo veci bolo doplnené dokazovanie. Po preradení povereného príslušníka policajného zboru na iné pracovisko, bol vyšetrovací spis pridelený inému príslušníkovi, ktorý dňa 9.3.2009 v zmysle § 199 Trestného poriadku začal trestné stíhanie vo veci prečinov podľa ustanovení § 264 ods. 1, §373 ods. 1, §374 ods. 1, a §375 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Po vykonaní výsluchu svedkov poverený príslušník trestné stíhanie v zmysle § 215 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku zastavil. Podanú sťažnosť navrhovateľa dňa 26.6.2009 prokurátor zamietol. Dňa 18.9.2009 prokurátor Okresnej prokuratúry Veľký Krtíš vydal záväzný pokyn na opätovné začatie trestného stíhania s tým, že bolo potrebné doplniť dokazovanie pribratím znalca do konania za účelom preverenia elektronickej korešpondencie. Dňa 6.10.2009 bolo opätovne začaté trestné stíhanie a dňa 26.10.2009 poverený príslušník policajného zboru podal podnet na vypracovanie návrhu na zistenie údajov v telekomunikačnej prevádzke. Tento návrh nebol prokurátorom dňa 18.11.2009 akceptovaný, a v tento deň vydal vlastný príkaz na vydanie počítačových údajov vydanie prevádzkových údajov. Tieto údaje boli zaslané na oddelenie skráteneho vyšetrovania dňa 18.1.2010. Po vypočutí navrhovateľa bol vyšetrovateľom dňa 11.3.2010 do konania pribratý znalec, pričom spis a uznesenie sa podarilo znalcovi doručiť až na druhýkrát, a to poštou dňa 18.4.2010. Znalec dňa 24.5.2010 požiadal o doplňujúce údaje k vypracovaniu znaleckého posudku, ktoré mu boli následne doručené. Znalec bol písomne

aj telefonicky vyzvaný na vypracovanie a doručenie znaleckého posudku, tento bol vyšetrovateľovi doručený dňa 15.10.2010. Z obsahu uznesenia S.:I.-XXX/OSV.VK-XXXX S-S.:I.-XXXX/X-OSV-VK-XXXX zo dňa 22.10.2010 vyplýva, že poverený príslušník Policajného zboru v zmysle § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, zastavil trestné stíhanie vo veci prečinu ohrozovania obchodného, bankového, poštového, telekomunikačného a daňového tajomstva podľa § 264 ods. 1 Trestného zákona, vo veci prečinu ohovárania podľa § 373 ods. 1 Trestného zákona, vo veci prečinu neoprávneného nakladania s osobnými údajmi podľa § 374 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, a vo veci prečinu poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods. 1 Trestného zákona. Voči tomuto uznesenie podal navrhovateľ sťažnosť dňa 4.11.2010. Prokurátor uznesením č.k. T zo dňa 25.11.2010 sťažnosť navrhovateľa zamietol ako nedôvodnú.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že pokiaľ štátny orgán zisťuje podmienky a predpoklady pre vydanie rozhodnutia, za týmto účelom zhromažďuje dôkazy, hodnotí zistené skutočnosti, ide o činnosť smerujúcu k vydaniu rozhodnutia. Prípadné nesprávnosti pri zisťovaní podkladov a ich posudzovaní sa potom prejavujú v obsahu samotného rozhodnutia a z hľadiska zodpovednosti štátu môžu zakladať len jeho zodpovednosť za nezákonné rozhodnutie. Za nesprávny úradný postup nemožno preto považovať pochybenia spočívajúce v tom, že štátny orgán pred rozhodnutím nesprávne vyhodnotil podmienky pre jeho vydanie, a že v dôsledku toho je rozhodnutie nesprávne, prípadne nemalo byť vydané. Súd prvého stupňa vychádzal pri svojom odôvodnení zo záveru, že orgány činné v trestnom konaní postupovali správne, trestné konanie je právoplatne zastavené, pričom prokurátor Okresnej prokuratúry Veľký Krtíš sťažnosť navrhovateľa voči uzneseniu o zastavení zamietol ako nedôvodnú. Okresný súd zdôraznil, že navrhovateľ nemôže v civilnom konaní ako základ nároku označiť ako nesprávny úradný postup také pochybenia v rozhodnutiach orgánov činných v trestnom konaní, ktoré by sa priamo odrazili v nezákonnosti rozhodnutia, v jeho meritórnom výroku (ako namietané nedostatočné zistenie skutkového stavu v dôsledku neskorého pribatia znalca do konania), ktorého nesprávnosť môže byť vyslovená jedine v trestnom konaní na to inštančne oprávneným orgánom na základe opravného prostriedku. Vo všeobecnosti súd v konaní o nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. nemôže posudzovať vecnú - obsahovú správnosť uznesení o zastavení trestného konania, ako aj uznesenia o odmietnutí sťažnosti z hľadiska nesprávneho úradného postupu. V opačnom prípade by došlo zo strany súdov, rozhodujúcich v rámci civilného procesu, k neprípustným zásahom do trestného konania a do výkonu pôsobnosti orgánov činných v trestnom konaní. Súdu v civilnom konaní taktiež neprináleží prehodnocovať dôkazy vykonané v trestnom konaní, ani včasnosť ich vykonania, ani v tomto smere doplniť dokazovanie na zistenie skutkového stavu uvádzaného navrhovateľom v návrhu. Súd prvého stupňa ďalej konštatoval, že je viazaný podľa § 135 ods. 1 O.s.p. rozhodnutiami vydanými orgánmi činnými v trestnom konaní, a pokiaľ tieto neboli zrušené pre nezákonnosť, je v civilnom konaní neprípustné zasahovať do výsledku trestného konania prehodnocovaním dôvodov, ktoré viedli k zastaveniu trestného stíhania a zisťovať, či boli splnené predpoklady pre opätovné začatie trestného stíhania. Preto návrh navrhovateľa zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že odporcovi, ktorý mal v konaní plný úspech, náhradu trov nepriznal, nakoľko si ich neuplatnil a ani mu v konaní žiadne nevznikli.

Rozsudok napadol v zákonnej lehote odvolaním navrhovateľ podaním doručeným súdu dňa 10.1.2013. V prvom rade nesúhlasil s vyjadrením v napadnutom rozsudku, kde sa uvádza, že si uplatnil nárok v celkovej sume 1.191.200,- eur. Výšku skutočnej škody si vyčíslil ako trasu z Budapešti do Rostocku a späť, vychádzajúc z dĺžky trasy, absolvovanej každý mesiac, čo za dva roky činí sumu 345.600,- eur. Nakoľko sa jednalo o dve návesové súpravy, dvojnásobok sumy činí 691.200,- eur. Takto vyčíslená suma predstavuje jeho ušlý zisk. Poškodenie obchodného mena navrhovateľa odôvodňuje priznanie náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 500.000,- eur. V konaní bolo podľa názoru navrhovateľa jednoznačne preukázané, že policajný orgán nepostupoval v zmysle trestného poriadku a v zmysle zásad zabezpečovania a vykonávania procesných dôkazov z úradnej povinnosti, vedome ignoroval dôkazy, ktoré navrhol navrhovateľ, čím došlo k zmareniu vznesenia obvinenia v danej trestnej veci. Osobitne vyzdvihol aj to, že podľa zákona č. 514/2003 Z.z. sa za nesprávny úradný postup považuje aj porušenie povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť príslušného štátneho orgánu a prietahy v konaní. Navrhovateľ trval na svojom tvrdení, že práve v jeho prípade došlo k zbytočným prietahom v konaní, ako aj k nevykonaniu navrhnutých dôkazov. Nesúhlasil s konštatovaním súdu prvého stupňa, že orgány činné v trestnom konaní postupovali správne. V spise sú totiž založené rozhodnutia prokuratúry, na základe ktorých došlo k zrušeniu uznesení policajného orgánu, ako aj vyjadrenia prokurátora, že došlo k zbytočným prietahom pri skrátenej

vyšetovaní. Navrhovateľ uviedol, že okrem včasného nepribratia znalca do konania, namietal aj zbytočné prieskúvanie v skrátenej vyšetovanej, ako aj vedomé porušovanie základných povinností na strane policajných orgánov spočívajúcich v úmyselnom nevykonaní procesných úkonov, nezabezpečení listinných dôkazov, a tým zistením nesprávneho skutkového stavu. Podľa názoru navrhovateľa je tiež nesprávny názor spočívajúci v tvrdení, že v civilnom konaní súdu neprináleží hodnotiť dôkazy vykonané v konaní trestnom, včasnosť ich vykonania, ani dopĺňať dokazovanie. V tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 135 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého otázky, o ktorých patrí rozhodnúť inému orgánu, môže posúdiť súd sám. Podľa § 135 ods. 1 O.s.p. súd je viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, či bol spáchaný trestný čin. Citované ustanovenie nebráni súdu, aby preskúmal úradný postup polície, najmä keď žiadne rozhodnutie o spáchaní trestného činu nebolo vydané. Opätovne poukázal na tú skutočnosť, že navrhovateľom podaná sťažnosť na prieskúvanie v trestnom konaní bola čiastočne konajúcou prokurátorkou vyhodnotená ako dôvodná. Toto bolo konštatované aj v písomných oznámeniach Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici, kde sa uviedlo, že v priebehu skrátenej vyšetovanej sa vyskytli prieskúvanie a vyšetovanie trvá neúmerne dlho. Oneskorené pribratie znalca malo podľa názoru navrhovateľa za následok, že boli skartované pracovníkmi banky hlavné dôkazy, a tým došlo k zmareniu preukázania trestného činu podvodu. Nesprávnosť postupu policajného orgánu videl navrhovateľ v tom, že ako prvotný úkon mal policajť zabezpečiť listinné dôkazy, zabezpečiť počítačovú techniku, a až potom mal pristúpiť k ostatným procesným úkonom - k výsluchom a k pribratiu znalca. Týmto nesprávnym postupom došlo k zmareniu listinných dôkazov, k zbytočným prieskúvaním a súdny znalec mohol vo svojom posudku tvrdiť, že sa nevie vyjadriť k položeným otázkam. Nesprávnosť postupu videl navrhovateľ najmä v tom, že došlo k porušeniu základných zásad trestného konania v tom, že každý má právo, aby jeho vec bola spravodlivo a v primeranej lehote prejednaná nestranným a nezávislým súdom v jeho prítomnosti tak, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Orgány činné v trestnom konaní sú povinné postupovať tak, aby bol náležite zistený skutkový stav vecí, dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Policajť postupuje pri skrátenej vyšetovanej tak, aby čo najrýchlejšie zadovážil podklady na objasnenie skutku, pričom všetky úkony vykonáva samostatne a iniciatívne. Preskúmaním postupu policajných orgánov bola zistená neprimeraná rýchlosť konania, pričom policajť orgán v rámci odôvodnenia svojho uznesenia neuviedol dôvody, pre ktoré nevykonal navrhovateľom navrhnuté dôkazy.

K odvolaniu navrhovateľa sa písomne vyjadril odporca podaním doručeným súdu dňa 20.2.2013, v ktorom sa v plnom rozsahu stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, podľa ktorého orgány činné v trestnom konaní postupovali správne.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), prejednal vec v rozsahu podľa § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnuté prvostupňové rozhodnutie nie je možné potvrdiť ani zmeniť, a to z dôvodu potreby zachovania zásady dvojinstančnosti konania.

Súd prvého stupňa postavil odôvodnenie svojho rozhodnutia na tvrdení, že orgány činné v trestnom konaní, ktorého iniciátorom bol navrhovateľ, postupovali zákonne a správne, pričom zdôraznil, že všeobecný súd v konaní o nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. nemôže preskúmať vecnú správnosť rozhodnutí, vydaných v trestnom konaní. Akékoľvek pochybenia či už policajta alebo prokurátora v trestnom konaní, ktoré možno namietat' v tomto konkrétnom konaní, a ktoré sú preskúmateľné inštančne nadriadenými orgánmi na základe podaného opravného prostriedku, nemožno vyhodnocovať podľa zákona č. 514/2003 Z.z. ako nesprávny úradný postup.

Navrhovateľ v konaní špecifikoval nesprávny úradný postup jednak ako oneskorené vykonanie dôkazu (znaleckého posudku) orgánmi činnými v trestnom konaní, čo podľa jeho názoru spôsobilo zmarenie zistenia spáchania trestného činu, a tiež nevykonanie dôkazov navrhnutých navrhovateľom v trestnom konaní. V tejto časti odvolací súd súhlasí s argumentáciou súdu prvého stupňa, ako aj s jeho záverom, že v rámci takto namietaného postupu orgánov činných v trestnom konaní nemožno ustáliť existenciu nesprávneho úradného postupu. Je totiž absolútne neprípustné, aby všeobecný súd v civilnom sporovom konaní akýmkoľvek spôsobom preskúmal postup orgánov činných v trestnom konaní, teda zisťoval, či v konaní boli riadne zaistené a vykonané dôkazy, či bol náležite zistený skutkový stav, či bola vec správne právne posúdená. Ak by totiž v trestnom konaní došlo k takto opísaným pochybeniam, jediným príslušným orgánom na posúdenie a vyhodnotenie takéhoto postupu je inštančne vyššie postavený príslušný orgán na základe podaného opravného prostriedku (sťažnosti). Jediné v trestnom konaní by bolo možné, aby nadriadený orgán (prokurátor) prípadne konštatoval tento nezákonný postup do

výroku svojho rozhodnutia, a tým napravný pochybenia, ktoré sa vyskytli. Všeobecnému súdu v civilnom konaní chýba tak zákonná právomoc zasahovať do právoplatne skončeného trestného konania tým, že by vyvodil záver o nesprávnom postupe. V prípade prípravného trestného konania, ako jediný zákonný dozorujúci orgán vystupuje prokurátor, a jedine jemu zákon priznáva kompetenciu v podobe možnosti vyodenia procesných následkov v prípade nevykonania riadneho dokazovania, resp. iných chýb, ktorých sa vyšetrovateľ dopustil.

Taktiež sa možno stotožniť s názorom súdu prvého stupňa, že v tomto konaní nemôže súd preskúmať správnosť a úplnosť zistenia skutkového stavu v trestnom konaní. Ak by totiž súd v tomto konaní prišiel k preskúmaniu správnosti ustálenia skutkového stavu v inom konaní, a vyvodzoval by dôsledky v podobe vyhovievania nároku na náhradu škody, došlo by nielen k prekročeniu jeho právomoci, ale v prvom rade k elementárnemu porušeniu zásady viazanosti právoplatným a vykonateľným rozhodnutím iného orgánu. To, či bol v navrhovateľom označenom trestnom konaní náležite zistený skutkový stav, môžu opäť preskúmať len príslušné orgány v tom konaní, a to na základe podania riadnych, prípadne mimoriadnych opravných prostriedkov (v tomto prípade prokurátor v prípade podania sťažnosti alebo generálny prokurátor v rámci podania mimoriadneho opravného prostriedku).

Odvolací súd uvádza, že tvrdenie navrhovateľa, že došlo v trestnom konaní k oneskorenému vykonaniu dokazovania v podobe nariadenia znaleckého dokazovania a vyhotovenia znaleckého posudku, čím došlo ku skartovaniu mailovej korešpondencie banky, a teda k zmareniu zistenia skutkového stavu veci, považuje za účelové a za nepreukázané. Navrhovateľ toto tvrdenie prezentuje v konaní len ako názor, bez predloženia akýchkoľvek dôkazov, ktoré by osvedčovali, že k takému konaniu banky skutočne došlo. Nad rámec treba zdôrazniť, že banka v tomto prípade vymazala mailovú komunikáciu skôr, ako došlo zo strany navrhovateľa k podaniu trestného oznámenia (čo vyplýva zo znaleckého posudku č. 27/2010, ktorý tvorí súčasť vyšetrovacieho spisu). Teda aj v prípade okamžitého nariadenia znaleckého dokazovania, by bol jeho záver rovnaký.

Čo sa týka postupu orgánov činných v trestnom konaní (namietaných pochybení v podobe nevykonania dokazovania a vykonania dokazovania oneskorene, čím nebol riadne zistený skutkový stav), odvolací súd, vychádzajúc z vyššie uvedeného, pre účely konania o náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z., neustálil nesprávny úradný postup. Tým nie je naplnený základný predpoklad pre priznanie uplatneného nároku na náhradu škody. K tomu odvolací súd už len dodáva, že v rámci samotných vyjadrení Okresnej prokuratúry Veľký Krtíš, ako aj Krajskej prokuratúry Banská Bystrica, jednotliví prokurátori síce poukazujú na neprimeranosť dĺžky konania, avšak chyby v postupoch policajného orgánu nekonštatujú.

Odvolací súd však považuje za pochybenie súdu prvého stupňa, že neskúmal, a teda ani nevyhodnocoval tvrdenia navrhovateľa ohľadne existencie priesťahov v trestnom konaní. Vychádzajúc totiž zo zákonného ustanovenia § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. za nesprávny úradný postup sa považujú aj zbytočné priesťahy v konaní. Podľa § 9 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu vyšetrovateľa Policajného zboru, povereného príslušníka Policajného zboru, vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných priesťahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia žiadosti o preskúmanie postupu vyšetrovateľa Policajného zboru, povereného príslušníka Policajného zboru, vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy prokurátorom.

Predpokladom existencie nesprávneho úradného postupu v podobe priesťahov v konaní je, že prokurátor po preskúmaní postupu vyšetrovateľa policajného zboru tieto priesťahy zistí a konštatuje. Znamená to, že predpokladom prijatia záveru o existencii nesprávneho úradného postupu v konaní o náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. je jeho deklarovanie príslušným orgánom (v tomto prípade prokurátorom), ktorý jednoznačne vysloví záver o existencii priesťahov v konaní, z čoho následne musí súd vychádzať. V tomto konaní bolo preukázané, že prokurátori tak okresnej, ako aj krajskej prokuratúry (č.l. 33, 35, 36, 38 spisu) konštatovali pochybenia vyšetrovateľa v podobe neprimeranej dĺžky trestného konania. Podľa názoru odvolacieho súdu, v otázke existencie priesťahov v konaní, preto možno prijať odôvodnený záver o ich preukázanej existencii v namietanom trestnom konaní, čím na strane policajta ako orgánu činného v trestnom konaní, došlo k nesprávne úradnému postupu tak, ako to predpokladá zákon č. 514/2003 Z.z.. Ako už však bolo vyššie uvedené, touto otázkou sa súd prvého stupňa vôbec nezaoberal,

čím odňal účastníkovi konania možnosť konať pred súdom, nakoľko sa nevyporiadal s jeho nosnou a rozhodujúcou argumentačnou námietkou. Ak by za tejto situácie odvolací súd rozhodol vo veci samej s tým, že by svoju argumentáciu založil na iných právnych záveroch, akými sa zaoberal súd prvého stupňa, odňal by účastníkom konania možnosť namietať správnosť novo zaujatého právneho názoru na inštančne vyššom súde. Znamená to, že účastník konania by nemal možnosť namietať nesprávnosť právnej argumentácie súdu prvého stupňa ohľadne otázky existencie, resp. neexistencie nesprávneho úradného postupu spôsobeného prietiahmi, a nebola by zachovaná zásada dvojinstančnosti súdneho konania.

Odvolací súd, okrem ustálenia existencie prietahov v trestnom konaní, by musel skúmať aj ďalšie predpoklady dôvodnosti uplatneného nároku na náhradu škody, a to, či došlo k samotnej škode a v akej výške, a či medzi škodou a nesprávnym úradným postupom existovala priama príčinná súvislosť. Tieto zákonné podmienky súd prvého stupňa neskúmal, nakoľko sa obmedzil na konštatáciu neexistencie nesprávneho úradného postupu. Preto bude úlohou súdu prvého stupňa v konaní nielen ustáliť otázku nesprávneho úradného postupu v časti avizovaných prietahov v trestnom konaní, ale tiež otázku príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Z vyjadrení navrhovateľa je zrejmé, že ním vyčíslená škoda mala vzniknúť v podobe ušlého zisku, nakoľko mu banka neposkytla leasing na kamióny, a v podobe nemajetkovej ujmy, nakoľko stratil vybudované obchodné meno a nemôže ďalej plnohodnotne pokračovať v podnikateľskej činnosti. Vychádzajúc z týchto tvrdení, bude úlohou súdu prvého stupňa preskúmať existenciu priamej príčinnej súvislosti medzi konaním orgánov činných v trestnom konaní a takto uplatnenou škodou, najmä vzhľadom na okamih vzniku škody a bezprostrednosť ako podstatný znak príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou. Je totiž zrejmé, že ak si navrhovateľ uplatňuje škodu, ktorá mala byť spôsobená neposkytnutím leasingu zo strany banky, táto škoda existovala už v čase podania trestného oznámenia a prípadné prietahy v trestnom konaní nie sú konkrétnou príčinou jej vzniku. Úlohou súdu prvého stupňa bude preto v zmysle vyššie naznačených úvah, skutkovo ustáliť existenciu, resp. neexistenciu nesprávneho úradného postupu orgánov činných v trestnom konaní (vychádzajúc zo skutkovej námietky existencie prietahov v konaní), preskúmať, či prietahy spôsobili škodu uplatnenú návrhom na začatie konania, a svoje právne zhodnotenie argumentačne zdôvodniť tak, aby napadnuté rozhodnutie bolo v zmysle § 157 ods. 2 O.s.p. zákonné a presvedčivé.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného, odvolací súd podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V súlade s § 226 O.s.p. je súd prvého stupňa v ďalšom konaní viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Podľa § 224 ods. 3 O.s.p. okresný súd rozhodne o trovách konania v novom rozhodnutí vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.